

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om miljø og genteknologi.
Af miljøministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 1/2 91. Første behandling 21/2 91.
Betænkning 2/5 91. Anden behandling 7/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om fonde og visse foreninger, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. samt skattekontrolloven. (Afbureaukratisering af fondslovgivningen).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 30/1 91. Første behandling 7/2 91.
Betænkning 25/4 91. Anden behandling 3/5 91. Tillægsbetænkning 8/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 46 (S); 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af forskellige love inden for Justitsministeriets område. (Ophævelse af gebyrer for visse forvaltningsafgørelser).

Af Frank Jensen (S) og Pernille Frahm (SF) m.fl.

(Fremsat 1/2 91. Første behandling 6/3 91.
Betænkning 2/5 91. Anden behandling 7/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Frank Jensen (S):**

Når man efter udvalgsbehandling og andenbehandling som forslagsstiller kan konstatere, at man har hele Folketinget bag det forslag, som man har fremsat, så er det jo noget, der normalt giver glæde. Men selv om vi selvfølgelig fra Socialdemokratiets og SF's side er glade for, at vi har fået et helt enigt Folketing, som vil vedtage vores lovforslag, er det alligevel med lidt blandede følelser, fordi loven om den lange række af gebyrer, som nu bliver ophævet, blev vedtaget i Folketinget for lidt mere end et år siden af de daværende regeringspartier og Fremskridtspartiet. Disse partier har nu erkendt, at det var forkert at gennemføre den lovgivning.

Det er jo et udtryk for den meget ustabile parlamentariske situation, vi har, at justitsministeren for et år siden fik vedtaget en lov og nu siger: O.k., vi ophæver den bare igen. Det er jo ikke noget, som giver særlig stor anerkendelse af Folketinget ude i landet.

Men vi er selvfølgelig glade for – og det er man også ude i landet – at vi nu får ophævet de tåbelige gebyrer, som blev indført i januar måned 1990.

Vi fik jo bl.a. et gebyr på afholdelse af lotterier, og det har været til stor skade for en lang række idrætsforeninger og folkelige foreninger, som afholder lotterier, at man skal betale 1.000 kr. for afholdelsen.

[Frank Jensen]

Vi får ophævet – eller i hvert fald reduceret – den skat, der blev lagt på landets jægere i form af en forøgelse af deres gebyrer i forbindelse med udstedelse af våbentilladelser til riflede våben. Der skete en forøgelse af deres gebyrer på 240 pct., men den får vi nu halveret ved at lave en udvidelse af gyldighedsperioden fra 5 til 10 år.

Vi får fjernet det urimelige gebyr på 1.000 kr. på afholdelse af motorløb og cykelløb, som jo har lagt økonomien i en lang række cykelklubber og motorklubber rundt om i landet i ruiner. Det er godt, vi får det fjernet.

Vi får også fjernet gebyret på 500 kr. til lejlig-hedsbevillinger til foreningers fester.

Det er alt sammen godt, og vi er glade for, at vi har et flertal til det.

Men det er beklageligt, at Folketinget ikke er i stand til at lave en lovgivning, der kan række mere end et år ad gangen. Det er skadeligt for renommeet, og det er beklageligt, at landets justitsminister nu også selv erkender, at det måske var for tilfældigt, og at det måske ikke var det rigtige forlig, han fik lavet med Fremskridtspartiet i en sen nattetime. Det er glædeligt for de mange idrætsforeninger og idébetonede foreninger over det ganske land, men det er ikke noget, der tjener dette hus til ære.

Kim Behnke (FP):

Man kan jo ikke beskyldte hr. Frank Jensen for at være saglig, så det vil jeg lade være med, men i stedet vil jeg ganske klart og utvetydigt gøre opmærksom på, at situationen vedrørende finanslovforhandlingerne for 1990 var den, at der var en fælles enighed om, at der skulle findes budgetforbedringer i størrelsesordenen 11 mia. kr.

Men i og med, at ordet budgetforbedringer både kan betyde ekstra indtægter og færre udgifter – og da vi ved, at man i regeringskredse ofte gerne vil være med til at sikre staten ekstra indtægter – så var en af vores forligsforudsætninger, at mindst 9,5 mia. kr. af de 11 mia. kr. skulle være regulære besparelser. Og det kan hr. Frank Jensen og resten af landet glæde sig over, for havde vi ikke sikret os, at mindst 9,5 mia. kr. var regulære besparelser, så ville man sikkert have fundet på endnu flere mere eller mindre geniale gebyrer og afgifter til det offentlige.

Men i og med, at der var tale om, at der skulle strikkes et større forlig – ja endda så stort som et finanslovforlig – sammen, er det klart, at hr. Frank Jensen ville kunne læse op af finansloven og påpege en masse absurditeter dér konto for konto. Og jeg ville så for hver enkelt konto kunne gå op og sige: Nå ja, det er vi ikke specielt begejstrede for i Fremskridtspartiet, men det er en af konsekvenserne af at indgå et større, samlet forlig, at man er nødsaget til at sluge nogle kameler, samtidig med at man andre steder bliver politisk tilgodeset.

Det var jo lige præcis det, der var tilfældet. Det var hverken med inspiration fra eller efter ønske fra Fremskridtspartiet, at disse gebyrer blev indført, det var en simpel konsekvens af, at det var et større finanslovforlig, der skulle sammensættes. Som følge deraf tilkendegav vi, i det øjeblik finansåret og dermed finanslovforpligtelsen var udløbet – og det ved hr. Frank Jensen også – at vi var parate til at få en ikke særlig smart ordning afskaffet igen. Vi glæder os derfor over, at vi i dag kan få lovforslaget vedtaget.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er heldigvis kendetegnende for de forlig, som er blevet indgået i de senere år, og hvor Fremskridtspartiet har bidraget – jeg kan bare nævne et par stykker: kartoffelkurafgiften, afgiften på medicin på 800 kr. og nu disse gebyrer – at de er blevet ophævet igen efter meget kort tids forløb. Det er et skær af useriøsitet, der har præget de forlig, som Fremskridtspartiet har lavet. De har haft chikanøs karakter over for borgerne, og de har haft virkninger, som har været socialt skæve.

Jeg forstår da godt, at hr. Kim Behnke ikke er særlig glad for det medansvar, Fremskridtspartiet og hr. Kim Behnke har for det væld af gebyrer, som blev indført den 1. januar 1990. Det er da også rart, at Fremskridtspartiet selv har erkendt det og endda vil bidrage til vedtagelsen af Socialdemokratiets og SF's lovforslag, og det vil jeg gerne takke for. Men kunne man så ikke anbefale Fremskridtspartiet at være lidt mere varsomt i fremtiden i forhold til at begive sig ud på den galej og lave sådanne forlig med regeringen? Jeg tror sådan set, det er formålsløst at komme med den opfordring til Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Inden hr. Frank Jensen kommer med yderligere absurditeter, er der grund til at lære lektion ordentligt. I forbindelse med renteaftagen, »kartoffelafgiften«, var det så sandelig ikke et forlig. Fremskridtspartiet var med i. Nej tværtimod, efter at landet hele sommeren 1988 havde været mere eller mindre lammet af, at befolkningen råbte op og ikke ville være med, var det så sandelig på Fremskridtspartiets initiativ, at den absurditet blev ophævet igen, og det er vi bestemt glade for, og vi er helt sikre på, at det er befolkningen også.

Men næste gang hr. Frank Jensen vil opremse absurde ting, der er vedtaget af Folketinget, behøver hr. Frank Jensen ikke at vente så længe, for senere på dagen skal vi behandle nogle af de ting, man skal feje op efter de praktikpladsforlig, som Socialdemokratiet har indgået med regeringen. Det råber jo også til himmelen, hvad der foregår ude omkring på de tekniske skoler, og hvad arbejdspladserne bliver udsat for af afgifter og gebyrer, fordi de ikke er i stand til at leve op til de skrivebordsforventninger, Socialdemokratiet har om, hvor mange praktikpladser man kan skaffe rundt omkring. Jeg synes bare ikke, det er særlig frugtbart.

Det, vi kan konstatere i dag, er, at nu får et flertal afskaffet disse gebyrer. Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til at få afskaffet en masse andre absurde love, vi har vedtaget her i Folketinget. Vi må så se, om hr. Frank Jensen er tilsvarende mobil og tilsvarende villig til at medvirke til at få andre tåbeligheder afskaffet; det kan vi kun håbe på.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

For at undgå, at Folketingets formand skal afbryde mig under henvisning til forretningsordenen, skal jeg prøve at forholde mig lidt til det tema, vi diskuterer her. Jeg lagde mærke til, at hr. Kim Behnke ikke forholdt sig til den absurditet, der bestod i indførelse af brugerbetaling for medicin på 800 kr., og det bureaukrati, som den aftale med Fremskridtspartiet indebar. Men nok om det.

Vi er selvfølgelig glade for, at hr. Kim Behnke og den øvrige Fremskridtsgruppe nu vil stemme for Socialdemokratiets og SF's for-

slag. Det var jo et forlig med Fremskridtspartiet. Det skal man ikke glemme. Fremskridtspartiet stod ved førstebehandlingen, ved andenbehandlingen og ved tredjebehandlingen, da gebyrene blev indført, og nærmest roste, at man nu fik strammet op på nogle områder. Vi har da også lagt mærke til, at Fremskridtspartiet i forbindelse med udvalgsbehandlingen havde stillet et ændringsforslag – som heldigvis blev nedstemt ved hjælp af Socialdemokratiets, SF's og Centrum-Demokraternes stemmer her i salen – hvor man fortsat ville have haft en skat på de vognmænd og de cirkusdirektører og andre, der har transporter med blokvogne, som ikke overholdt færdselslovens regler på det område, på 1.000 kr.

Det har vi lagt mærke til, hr. Kim Behnke, men det er da godt, at resten af Fremskridtspartiet bidrager til at få det fjernet. Men man skal lige huske, at den del ville Fremskridtspartiet rent faktisk have opretholdt. Det var Fremskridtspartiet, som var forslagsstiller med hensyn til at opretholde begge gebyrer, så jeg synes ikke, hr. Kim Behnke skal bryste sig særlig meget af det stykke arbejde, som Fremskridtspartiet har bidraget med i denne sammenhæng.

Arne Melchior (CD):

Hr. Frank Jensens ordførertale behandlede i og for sig ikke det lovforslag, der er til tredje behandling, skønt han opremsede noget af dets indhold. Men hr. Frank Jensen valgte i stedet at beskæftige sig med, hvad han kaldte »dette hus' ære«, som han fandt beklippet, og han fandt tre gange anledning til at påpege, at Folketingets ære er blevet skadet.

Det bør ikke stå uimodsagt. Hr. Frank Jensen har dog snart fire års erfaring herinde, og han bør vide, at Folketinget, landets parlament, som det skal, afspejler en hel masse holdninger, synspunkter, metoder osv., nøjagtigt som de er i befolkningen. Derfor må jeg protestere kraftigt imod, at jeg, som jo også er et af medlemmerne i dette hus, skulle have min ære beklippet. Det vil jeg ikke finde mig i at hr. Frank Jensen siger. Det svarer fuldstændig til nogle mennesker, man møder indimellem, og som spørger: Hvad var det for noget skidt, I lavede derinde i Folketinget i sidste uge. Når man så siger: Undskyld, hvad taler vi om for en ting?, siger manden: Det er den og den lov. Jamen jeg og mit parti har altså stemt imod den lov! Nå ja, hvad kommer det mig ved, siger manden så, det er jer derinde.

[Arne Melchior]

Hr. Frank Jensen burde være så erfaren efterhånden, at han skulle vide, at sådan bør i hvert fald et folketingsmedlem ikke omtale huset her som en sådan enhed, som enten gør sådan eller sådan. Herinde brydes meningerne, og der tages fejl herinde. Jeg kan nøjagtigt sige, hvor tit der tages fejl herinde: nøjagtigt lige så tit som andre steder i landet, i virksomheder, i foreninger, i organisationer, i familier, overalt, hvor mennesker er ved værket.

Derfor – og jeg takker formanden for, at han gav mig lov til denne bemærkning, men der var jo lagt op til det i hr. Frank Jensens tale – skal hr. Frank Jensen én gang for alle skrive sig bag øret, at han ikke skal lade munden løbe over med en sådan summarisk, værdiløs vurdering af partierne, af menneskene, af kollegaerne herinde i Folketinget.

Det er en beklikkelse af husets ære at se bort fra noget, man udmærket ved, bare fordi man skal drille nogen.

Formanden:

Jeg skal om debatten sige, at selv om den ser ud til at fjerne sig fra emnet, vil det altid være sådan, at Folketingets og folkestyrets arbejdsvilkår kan indgå i en hvilken som helst debat i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg mærkede mig, at hr. Arne Melchior ikke har haft mulighed for at være til stede ved andenbehandlingen af dette lovforslag, for hvis hr. Arne Melchior havde været det, ville han være blevet bibragt den store taksigelse fra min side til Centrum-Demokraternes indsats i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag. Hr. Arne Melchiors gruppefæller vil kunne bekræfte, at jeg ved andenbehandlingen her fra Folketingets talerstol rettede en meget stor tak til Centrum-Demokraterne for deres indsats under udvalgsarbejdet. Selvfølgelig er vi glade for, at vi får vedtaget lovforslaget om ophævelse af de gebyrer, som både hr. Arne Melchiors parti, mit parti og også SF stemte imod ved indførelsen i januar måned 1990, men når vi alligevel beklager, at det er til skade for dette hus' renommé ude i landet, skyldes det, at vi har et lovforslag fra landets justitsministerium og justitsminister, som er blevet fremsat her i huset, og som bliver ophævet mindre end 1

år efter med en stemme fra selv samme justitsminister, som har fremsat lovforslaget. Det var det, jeg sagde, og det er derfor, ansvaret for renomméet her i huset er placeret hos regeringspartierne og de partier, som stemte loven igennem i januar måned 1990, og ikke hos hr. Arne Melchiors eller fru Ebba Stranges eller mit parti. Sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes, det er besynderligt, at den socialdemokratiske ordfører kører så hårdt frem. Der har, siden dette lovforslag blev vedtaget, været et folketingsvalg, og det ændrede sammensætningen herinde på en særdeles markant måde. Derfor synes jeg, hr. Frank Jensen skulle være glad ved at få sit forslag igennem, endda med bred tilslutning, men selvfølgelig med den bemærkning, at de penge, der mistes på finansloven, vil man også søge at få igennem på den kommende finanslov.

Jeg synes, at det er sådan lidt af denne her – undskyld, at jeg må bruge ordet – storagtighed fra hr. Frank Jensens side, der kommer til udtryk her. Men til lykke med det, hr. Frank Jensen! Hvis det glæder Socialdemokratiet og hr. Frank Jensen at kunne skælde mig ud her på den måde efter et folketingsvalg, er det jo egentlig også det eneste, de har at glæde sig over i tiden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil dog sige til hr. Grove, at der faktisk er grund til at glæde sig over, at disse afgifter, som var ufolkelige og uhensigtsmæssige, for enhver tid er afskaffet. Så det kan vi da godt glæde os over.

Må jeg så sige tak for takken til hr. Frank Jensen. Jeg angledede ikke efter den, men jeg forstår, at vi nu er enige om, at hr. Frank Jensen og andre talere her kan bebryde et parti, et medlem eller en minister deres udtalelser eller deres holdning. Det er det, talerstolen og debatten er til for; det kan man gøre. Men man skal ikke sige – og det fik hr. Frank Jensen kun sagt indirekte, men nu da han markerer, synes jeg, at han skulle bekende, at man ikke kan tillade sig at sige det – at fordi Folketinget eventuelt gør en fejl i nogles øjne, men ikke i alles øjne, er Folketingets ære dermed beklippet.

[Arne Melchior]

Jeg synes heller ikke, der er grund til at klandre justitsministeren, for selv ikke en justitsminister er fejlfri. Der er ingen, der kan fungere længe i et vanskeligt embede uden at fejle. Jeg synes, at jeg vil rose justitsministeren og regeringen for, at de tager konsekvensen af, at der var forekommet en fejl, og at vi nu, som hr. Grove sagde, har et anderledes sammensat Folketing. Så hvorfor komme al den malurt i bægeret, når der i virkeligheden er grund til absolut tilfredshed?

Formanden:

Hr. Frank Jensen for en kort bemærkning. Jeg regner med, at det bliver den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til hr. Arne Melchior, at jeg startede min ordførertale her ved tredjebehandlingen med at takke og udtrykke tilfredshed med, at Socialdemokratiet og SF får vedtaget et lovforslag, og at vi får det vedtaget af et enigt Folketing.

Jeg vil stadig væk fastholde min beklagelse over, at dette hus i en meget ustabil parlamentarisk situation får vedtaget love, som hr. Arne Melchior udtrykker det, som tilfældigheder. Det er en uskik, at man fremsætter lovforslag fra regeringens side, som man alligevel ikke selv står ved og mener er rigtige, og som man ophæver bare et år senere. Nu ved vi, efter at hr. Grove har haft ordet, at den eneste årsag til – har i hvert fald hr. Grove – hvis jeg skal forholde mig til det, som hr. Arne Melchior opfordrede mig til: at tale direkte til dem, der er med til at beklukke tingene, og at fremføre synspunkter – her fra talerstolen sagt – at vi får det vedtaget, er, at der har været et folketingsvalg. Det er åbenbart den eneste grund til, at hr. Grove vil stemme for lovforslaget: at det parti, som hr. Arne Melchior repræsenterer og SF og Socialdemokratiet, har fået et flertal i Folketinget til at kunne vedtage dette lovforslag. Så springer regeringspartierne bare automatisk på og trykker på jaknappen, når det kommer til afstemning, men måske uden helhjetet at støtte det.

Det er selvfølgelig godt, at de gør det. Men det er beklageligt, at dette hus har fået den regering, som i øjeblikket lader ting passere her i huset, bare fordi der er et flertal bag det. Så bur-

de man jo tage konsekvensen af det og gå imod det med mandshjerte eller kvindehjerte.

Formanden:

Det blev altså ikke den sidste korte bemærkning, men nu nærmer vi os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har hr. Frank Jensen fulgt den til dels interne debat også mellem regeringspartierne i denne sag. Jeg synes, at de påstande, som hr. Frank Jensen kommer med nu, er for letkøbte. Hvis Socialdemokratiet ikke altid var så ivrigt efter at bruge penge til det ene og til det andet, kunne vi have undgået hele denne diskussion. Jeg ser frem til, at hr. Frank Jensen er med til at finde dette provenutab et andet sted. Det glæder jeg mig til at vi kan blive enige om.

Formanden:

Så den allersidste korte bemærkning til hr. Frank Jensen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nu skal jeg endnu en gang sige, at Socialdemokratiet ikke har bidraget til at få disse gebyrer og dermed provenuet ind. Men det er jo tankevækkende, at de partier, som stemte denne lov igennem, nemlig de daværende regeringspartier og Fremskridtspartiet, havde budgetteret den til at give et provenu på 60 mio. kr. Nu har vi fået en besvarelse fra justitsministeren, der siger, at den kun giver 20 mio. kr. Hvor er de 40 mio. kr. henne? Hvem har fundet dem?

Er det ikke – undskyld mig, Venstres ordfører – lidt spil for galleriet at sige, at der er nogle, der har et ansvar i forhold til finansieringen af denne lovs ophævelse? Hvor er de 40 mio. kr. henne, der mangler, når dette skulle give et provenu på 60 mio. kr. og det nu forventelig kun giver et provenu på 20 mio. kr.? Hvor er de 40 mio. kr. henne? Kan vi få et svar på det?

Formanden:

Ikke i de korte bemærkninger, for nu spørger jeg, om der er flere, der ønsker at udtale sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Statens Konfektion.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 8/3 91. Første behandling 3/4 91. Betænkning 3/5 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Det ændringsforslag, vi har stillet fra Fremskridtspartiets side til vores eget forslag, er i al sin enkelhed blot et teknisk ændringsforslag. Vi er nu så langt fremme i folketingssamlingen, at det næppe ville være rimeligt at forlange af regeringen, såfremt vores beslutningsforslag bliver vedtaget, at der med det samme skulle foreligge et lovforslag i denne folketingssamling, og derfor har vi ved hjælp af vores ændringsforslag ændret det sådan, at det bliver i førstkommande, altså i næste, folketingssamling, at et lovforslag i givet fald skal ligge på bordet.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Ebba Strange (SF):**

Jeg skal her fra talerstolen beklage, at der er sket et kommunikationssvigt i SF's folketingsgruppe. Der står i den betænkning, som Forsvarsudvalget har afgivet, at SF hverken ønsker at stemme for eller imod det foreliggende beslutningsforslag.

Jeg kan sige, at gruppen vil stemme imod beslutningsforslaget i overensstemmelse med det, vi sagde ved førstebehandlingen den 3. april 1991, sp. 4017.

Kim Behnke (FP):

Det var jo ærgerligt. Vi havde ellers glædet os over, at Socialistisk Folkeparti skulle vise sig at være i hvert fald på en lineal mere privatiseringsvenligt end regeringen.

Under førstebehandlingen af dette beslutningsforslag var et af hovedargumenterne dels fra forsvarsministeren, dels også fra en lang række af de andre ordførere, at man henholdt sig til, at ifølge en analyse, som er udarbejdet af Den Danske Banks Investmentbankafdeling den 25. april 1989, skulle det være godtgjort, at der ikke var økonomisk basis for at omdanne Statens Konfektion til en privat virksomhed, at foretage en egentlig privatisering.

Det var jeg som ordfører for forslagsstillerne nødt til at tage for pålydende under førstebehandlingen, al den stund den rapport ikke var indgået i det forarbejde, vi havde gjort til dette forslag.

Efterfølgende lykkedes det så at få fat i den pågældende rapport, og det er efter vores mening egentlig ganske interessant at konstatere, hvad man i analysen af Statens Konfektion konkluderer. Jeg tillader mig at citere følgende fra side 2:

»Med baggrund i en gennemgang og analyse af Statens Konfektions nuværende forretningsgrundlag og fremtidige muligheder er der på kommerciel basis grundlag for at anbefale virksomheden omdannet til et selskab. Efter en omdannelse til selskab foreslås Forsvarsministeriet som medejer og med mulighed for, at Forsvarsministeriet inden for en overskuelig fremtid kan afhænde andele eller hele sin aktiekapital til investorerne, som ligeledes vil videreføre virksomheden på et kommercielt grundlag.«